

OŻARKA (1) sb f

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze a pochylone.

sg G ożarki. ◇ [pl N ożarki. ◇ G ożarek.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ptaka z rodziny mew, średniej wielkości, o upierzeniu białym lub jasnopopielatym, o długich skrzydłach i palcach złączonych błonami pławnymi; żyje gromadnie na wybrzeżach mórz i oceanów; larus PolAnt: nie będziecie ich ieść [...] łtruła/ łlepowrona/ ożarki (marg) Inłzy: wodna kania [...] (-)/ y puhacza wedle rodzaju jego. BudBib Lev 11/16; [BibRadz Lev 11/16 (Linde); Ożarki też dobre sie obierają/ łnadź iefzcze y łepłza gdy ich wczás dołtániesz: kiedy przybieżą ná Wiołnę/ dobre łowy bywają z tym polem/ iedno mieysca inłzego trzeba pátrzyć [...]/ ále ná to mieysce náładzay ożarek wczás CygMyśl G3v].

EW